

Algemeen

Nederlandsch Nieuws- en Advertentie-Blad.

N E D E R L A N D E N.

TWEEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Zitting van Woensdag den 8 Maart.

De vergadering te half één ure geopend, en de notulen der vorige zitting gelezen en goedgekeurd zijnde, verklaart de Voorzitter dat de discussien wegens het ontwerp van wet betrekkelijk de grensbepalingen tusschen de provincien Holland, Zuidelijk gedeelte, en Utrecht, zijn geopend. Geen der leden daarover het woord gevraagd hebbende, wordt die wet met eenparige atemmen aangenomen en besloten dat dezelve naar de eerste Kamer zal worden verzonden.

De discussie over het ontwerp van wet wegens de grensbepalingen tusschen de provincien Holland, Zuidelijk gedeelte, en Gederland, wordt vervolgens geopend. Tegen dit ontwerp worden eenige bedenkingen, van weinig aanbelang voor het publiek, ingebracht, welke door den heer van Utenhoven, Duitse en Keijzerlijke Zaken, door den heer van Bienenfeld, en door den heer van Minnenland, sache Zaken. De heeren verklaarden dat hunne twijfelingen door den Minister waren opgeruimd, en vonden geene zwarigheid meer voor de wet te stemmen. Deze vervolgens in omvraag zijnde gebracht, werd dezelve aangenomen met 83 stemmen tegen eene enkele, die, namelijk, van den heer van Utenhoven. De Kamer besluit dat ook deze wet naar de eerste Kamer zal worden verzonden.

De President verklaart, dathij de openbare zitting ophelt en uit kracht van artikel 108 der Grondwet, de vergadering in geheim comité verandert. De 4 der volgende openbare vergadering zal nader worden aangekondigd.

Het schijnt zeker te zijn, dat de Tweede Kamer in haar geheim comité van den 10 dezer, het voorstel van den heer van Wichbevoort Crommelin c. s. betrekkelijk het voorloopig onderzoek der wetboeken, heeft aangenomen.

's Gravenhage, den 10 Maart.

Men weet dat de Graaf van St. Leu, Lodewijk Bonaparte, gewezen Koning van Holland, van den heer Hops van Amsterdam gekocht had deszelfs schoon luthuis, gelegen in het Haarlemmer hout, en hetwelk thans bewoond wordt door H. K. H. Mevrouw de Prinses Douairiere van Oranje. De Graaf voor eenigen tijd dit luthuis als zijn privaat eigendom terug gevorderd hebbende, en men zich deswege niet hebbende kunne verstaan, is die zaak voor de regtbanken gebracht. De pleidooijen, zullen den 21 dezer maand eenen aanvang nemen. Mr. J. D. Meijer, Advocaat te Amsterdam, zal den 21, 22. en 23 dezer, voor den Graaf van St. Leu pleiten.

Wij hebben in ons vorige nummer gemeld, dat de heer Ferdinand van der Straeten door de Kamer tot

het stellen in staat van beschuldiging naar het Hof van Assises is verzonden. Men verneemt uit Brussel wegens deze zaak eenige bijzonderheden, die voor de geschiedenis (want dit proces zal eenige bladzijden derzelve vullen) bewaard moeten blijven, en welke wij daarom in ons blad zullen opteekenen. Een der regters van den heer van der Straeten is geweest de heer..., zwager van den heer Goubau, Directeur-Generaal voor de zaken van den Roomsche-Katholiken eeredienst, die in het aangeklaagde werk zoo zeer wordt gegispt. Wij zullen niet vragen of het met de *delicatesse* van het regter-ambt is over een te brengen dat zulk een persoon over deze zaak als regter zitting hebbe; wie eenig denkbeeld van wetvoeglijkheid heeft, zal hier in twijfel zijn? Wij voor ons verklaren, dat wij in een dergelijk geval ons steeds zouden excuseren daarover te zitten, en dat noch *officieuse communicatien*, noch vriendschappelijke *insinuatien*, noch familie-betrekkingen, noch wat het ook zoude moge zijn, ons daartoe ooit zouden kunnen bewegen.

Eene andere bijzonderheid is, dat de heer Marc, substituut van den Procureur-Generaal, gedurende de twee eerste dagen, den post van het openbaar Ministerie heeft waargenomen; dat de Kamer den derden dag heeft stil gezeten, en dat, den vierden dag, de Procureur-Generaal zelf, de heer van der Posse, zijnen substituut is komen vervangen; iets dat, zoo onze berigten naauwkeurig zijn, nimmer te Brussel, onder de regering van Koning Willem I, heeft plaats gehad. Was de Procureur-Generaal niet te vrede over zijnen substituut die bekend staat voor een gematigd en braaf man? of heeft hij andere redenen gehad? Wij doen hem deze vragen niet voor ons: wij verlangen ook geen oplossing derzelve van hem; wij willen alleen de zonderlingheid van deze gebeurtenis doen opmerken.

Eene derde bijzonderheid ten aanzien der te Brussel gevoerd wordende procedures is, dat een lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, de heer Gendebien, zelf Advocaat en een der vertegenwoordigers der Natie, wiens vaderlandlievende gevoelens hem alle aanspraak op de achting zijner medeburgers geven, de verdediging van zijne brusselsche ambtgenooten openlijk en ongevergd op zich heeft genomen, in eenen brief, geplaatst in het *Journal de la Belgique* van den 6 Maart, en waarvan hier de vertaling volgt:

» AAN DE REDACTEURS,

's Gravenhage, den 3 Maart 1820.

» Mijne heeren, uw dagblad van den 1. Maart heeft in mij eene gedachte verwekt, welke ik u verzoek openbaar te maken; ik onderteeken dezelve en neem daarvan de verantwoordelijkheid op mij. Ik zal mij met gematigheid uitdrukken; dit is mijne gewoonte.

» Ik ben Advocaat bij het Koninklijk Gerechtshof van Brussel; zeven mijner ambtgenooten worden vervolgd ter zake van eene Consulatie, gegeven in het proces dat tegen den heer van der Straeten, thans gevangen, wordt gevoerd.

» Den graad van licentiaat (of doctor) in de regten bekommende, verkrijgt de regtsgeleerde daardoor het regt van eenen beschuldigde te verdedigen; dit wordt

pligt voor hem, wanneer hij, als Advocaat zijnde ingeschreven, geroepen wordt als raad of pleitbezorger. Hij moet zich niet onttrekken dan alleen wanneer hij overtuigd mogt zijn, dat de beschuldiging klaarblijkelijk in alle opzichten is gegrond.

» Onze Grondwet heeft de wettige verdediging van elken beschuldigde erkend en geheiligd. Zij is toevertrouwd aan de orde der Advocaten, *zoo oud als het regter-ambt, zoo edel als de deugd, zoo noodzakelijk als het regt zelf*, en deze is daarvoor verantwoordelijk. De onschuldige, ja zelfs de deugdzaam man, heeft raad, troost, hulp noodig, zoo dra eene beschuldiging ten zijnen laste is ingebracht, daar deze natuurlijk ontroering, ongerustheid en aandoening verwekt in het onbevleete gemoed. Een raad van Advocaten is hem volstrekt noodzakelijk. De heer van der Straeten heeft tot raad zijner wettige verdediging gekozen zeven Advocaten, deze hebben die edele en heilige taak op zich genomen. Van dat oogenblik af aan, zijn zij door de reden, de billijkheid, den eerbied, aan het ongeluk verschuldigd, geplaatst onder de bijzondere bescherming van de justitie en worden bedekt met het schild der onschendbaarheid tot dat zij hunne taak volbragt hebben.

» Lodewijk XVI heeft zich eenen raad mogen kiezen. De Advocaten die hem gediend hebben, zijn onschendbaar geworden, en *Malsherbés* is niet eer te regt gesteld, dan nadat hij zijnen verheven pligt had volbragt.

» Ik ben derhalve van oordeel, dat de Advocaten van den heer van der Straeten beschouwd en behandeld moeten worden als onschendbare personen, zoo lang het proces, aan hunnen client aangedaan, niet beëindigt zal zijn. Deze leer maakt een wezenlijk gedeelte uit van de wettige verdediging.

» Ontvang, enz.

GENDEBIEN, de Vader."

Deze leer is ook voorheen in de republiek der Vereenigde provincien steeds als heilig beschouwd geworden, zelfs te midden der staatkundige woelingen; deze leer van de onschendbaarheid der Advocaten heeft de *negen* Regtsgeleerden, die, in de zaak van hoog verraad, waarvan de onsterfelijke *Cornelis de Wit*, werd beschuldigd, in 1672, een eunotig advies voor hem uitbragten, behoed voor alle regterlijke vervolgingen; deze leer is in Holland nooit betwist geworden, en waarschijnlijk is er slechts één enkel man, een patriot van 1795, die eenen onveranderlijken haat en afkeer van het Stadhouderschap heeft gezwoeren, en die echter middel heeft weten te vinden, zich bij den zoon van den laatsten Stadhouder aangenaam te maken, zoo wel als hij zich onder de Koninklijke, Keizerlijke en Constitutionnele regeringen, welke in ons Vaderland elkander zijn opgevolgd, heeft weten te handhaven in vette ambten; waarschijnlijk is er in Holland slechts deze enkele man, die thans eene andere leer aankleeft.

Quosque tandem abutere patientia nostrâ!

Het rekwest door den heer van der Straeten aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal ingezonden, is hoofdzakelijk van den navolgenden inhoud:

» EDEL MOGENDE HEEREN!

» Ik ben in handen der justitie en ik wacht mijn vonnis af, zonder vrees. Anderen in mijne plaats zouden misschien alleen trachten hunne onschuld voor den regter aan te toonen, ik gevoel eene nog dringender behoefte. Ik wil, als burger, aan mijn vaderland bekend maken de misdaad welke men mij te laste legt en de vervolgingen die tegen mij gericht worden.

» Mijne misdaad, Edel Mogende Heeren, is, over onzen tegenwoordigen staatkundigen toestand te hebben geoordeeld en middelen van verbetering te hebben aangewezen. De vervolgingen waaraan ik ten doel sta.... een enkel woord zal ze u doen kennen.... het is uit een kerker-hol dat ik u deze zend.

» Eene zekere vermaardheid zal zich aan deze zaak hechten, zij is mij niet aangenaam, ik heb die niet verlangd, zij is tegen mijnen inborst. Dat mijne lasteraars mijn geheels leven nagaan, en zoo zij nog eenige schaamte bezitten, zullen zij moeten bekennen, dat zij mij genoodzaakt hebben van mij zelven te spreken.

» Van mijne kindsche jaren af, voor den koophandel bestemd, heb ik mij, twintig jaren oud zijnde, daaraan overgegeven. Mijne zaken, de staatkundige gebeurtenissen van Europa sedert vijf en twintig jaren, en misschien meer dan dit alles, de lust tot opmerking, deden mij Engeland, Duitschland, Frankrijk en Holland bezoeken. De betrekkingen welke

ik uit die landen met kooplieden, fabrikanten, landbouwers aankweekte, vergrootten den kring mijner denkbeelden. Ik vestigde toen mijne overdenkingen op de oorzaken en middelen van den bloei der Staten; ik maakte aantekeningen in de werkplaatsen van den fabrikant, in de stulp van den boer, in het kantoor van den koopman. In den boezem van mijn huisgezin terug gekeerd, besteedde ik mijne ledige uren aan het nazien en in order brengen van deze verzameling. Ik was wel verre af van de gedachte mijnen arbeid aan het publiek mede te deelen, toen de onheilen van het vaderland en de misslagen onzer Ministers mij bewogen op onzen toestand de grondbeginsels toe te passen, welke eene langdurige ondervinding heeft geleerd.

» In den loop van het jaar 1817 maakte ik twee memorien, welke ik voor Zijne Majesteit den Koning bestemde, de eene over de noodzakelijkheid van, in sommige gevallen, den vrijen handel der granen niet toe te laten; de tweede wegens de heillooze gevolgen, welke eene bijkans geheel onbepaalde vrijheid van handel van vreemde fabriekgoederen na zich sleept.

» Deze memorien kwamen waarschijnlijk niet in de handen waarvoor zij bestemd waren, ten minste zij hadden geene gevolgen.

» De misslagen groeiden aan.... ik besloot, in 1819, alle mijne aanmerkingen bijeen te verzamelen, en gaf dezelve uit in een deel.

» De Ministers, wier gedrag ik in een helder daglicht had gesteld, riepen alarm..... (Hier schetst de rekwestrant met levendige kleuren af hetgeen hem vervolgens is wedervaren, en dat aan onze lezers bekend is).

» Zeven der voornaamste Advocaten van Brussel hadden eene consultatie ten voordeele mijner zaak gesteld.

» Bij de Kamer tot het stellen in staat van beschuldiging zoude men, of liever moest men, volgens de wet, het rapport uithbrengen hetwelk het gewijsde van het hof steeds vooraf moet gaan... toen alleronverwachtst, uit den Haag het bevel kwam om mijne zeven raden in regten te vervolgen. Het proces schijnt voor eenigen tijd gestaakt te zijn; men aarzelt men dreij... de daarvordingen in peroon regent van... worden door den regter...

» Door deze nieuwe vervolgingen werd ik, Edel Mogende Heeren, *ontwapend* aan mijne beschuldigers overgeleverd; de onafhankelijkheid der Advocaten, die de eeuwen der barbaarschheid zelfs hebben geerbiedigd, wordt openlijk aangerand."

De rekwestrant ziet in deze handelwijze eene schending van de persoonlijke vrijheid, van de vrijheid der drukpers, van het regt der natuur, en klaagt den Minister van Justitie, als auteur van dezelve, aan de tweede Kamer der Staten-Generaal aan.

Zijn rekwest is gedagteekend uit de gevangenis van Brussel van den 24 Februarij 1820; hetzelfde is gedrukt aan de leden der tweede Kamer rondgedeeld, en wij hebben er ook verscheiden exemplaren van ontvangen, ten einde er een goed gebruik van te maken; hetgeen wij reeds hebben gedaan en niet zullen nalaten verder te doen.

AMORTISATIE-KAS.

Bij gelegenheid der discussien over de uitloting der uitgestelde schuld, had men misschien mogen verwachten, dat er breedvoeriger zou zijn gehandeld over de werkzaamheden der *Amortisatie-Kas*.

Men had in overweging kunnen nemen, of het voegzaam zij, dat het beheer dien Kas toevertrouwd worde aan een *eenig man*, en wel aan den Minister van Financien zelven? Deze vraag zou men bevestigender wijze moeten beantwoorden, indien die werkzaamheden gelijk konden worden gesteld met die van alle andere koopmans-kantoren, waar men voordeel tracht te doen met het waarschijnlijk vooruitzicht van rijzing of daling der prijzen, ten einde daar naar in te koopen of te verkoopen; want in dat geval zoude niemand meer in staat zijn, dan juist de Minister van Financien, om op genoegzaam zekere gronden te speculeren, en het voordeel der Amortisatie-Kas in acht te nemen. Het is waar, zoo die Minister een eigenbelangzoekend man was, zou hij op die zelfde wijze ook zijn eigen voordeel kunnen doen; doch de onbaatzuchtigheid van den tegenwoordigen Minister is zoo zeer boven alle bedenking verheven, dat men van dien kant niets te vreezen heeft. De beurs van Amsterdam is daarvan ten vollen over-

taigd, zoo wel als de Makelaar *Sap...* die den Minister sedert lang in de financiële operatiën bedient, welke Zijne Exc. voor de belangen van 's Lands Schatkist van tijd tot tijd doet. Wij kunnen ons niet vleijen van altijd het geluk te zullen hebben een onbaatzuchtig man als de heer *Six* tot Minister van Financien te bezitten; en daar het eigenbelang zulk een sterke prikkel tot afwijking van het pad der strikte eerlijkheid is, komt het ons voor, dat het grandbeginsel onderzocht en vastgesteld behoorde te worden, en dat de persoon niet in aanmerking moet komen: de instellingen toch blijven, de personen gaan voorbij.

De zaak nu uit dit oogpunt beschouwende, en met ter zijde stelling van den persoon des Ministers, zoude de inrigting der Amortisatie-Kas, naar ons inzien, voor eenige verbetering vatbaar zijn. In de eerste plaats dan zijn wij van begrip, dat een Minister van Financien met de fondsen der Amortisatie-Kas niet mag speculeren ten voordeele van de Amortisatie-Kas zelve, omdat hij door zijne voorwetenschap die Kas wel kan bevoordeelen, maar zulks niet dan ten nadeele van andere houders der fondsen, die deze voorwetenschap niet bezitten en aan welke op eene behendige wijze zoude worden ontfutseld al het voordeel, hetwelk der Amortisatie-Kas wordt toegevoegd; te erger, omdat zulks altijd plaats zou grijpen met ons eigene inlandsche fondsen, welke alleen voor die Kas tot grond van speculatie dienen; en te gevaarlijker omdat de Minister zich van eenen Makelaar moet bedienen, die doorgaands te slim is, om niet te merken voor welke rekening de speculatie gedaan wordt, en die mitsdien, gelijk voetspoor volgende, bijna zeker is voordeel te kunnen doen, hetwelk altijd ten nadeele van anderen uitloopt.

Zoo de inrigting van eene Kas van Amortisatie aan haar eigenlijk oogmerk zal beantwoorden, moeten, naar ons inzien, zoo dikwijls er eenige kontanten uit de inkomsten voorhanden zijn, die gebruikt worden tot aankoop van inlandsche fondsen, hoedanig ook de gesteldheid der markt zij, zonder immer, op rijzing of daling te speculeren, en dus zonder te verkoopen bij hooge prijzen, of de kontanten te bewaren ter inkoop bij lagere. Zoodanig is de inrigting eener soortgelijke Kas in Engeland, waarvoor, op gezette tijden, die inkoop worden gedaan, hoedanig ook de prijzen zijn. Bij ons, integendeel, schijnt men te begripen, dat in die Kas kontanten moeten gevonden worden. Om een gunstig tijdstip ter inkoop te kunnen waarmaken, want het is niet anders eenig begrip vormen, waarom de Minister van Finantie, (zoo als men uit zijne eigene optrede gezien heeft) twee millioenen kontanten voorhanden houdt. Onlangs viel daarover het gesprek, ten huize van een mijner vrienden, in het bijzijn van een kind van omtrent twaalf jaren, dat onder het praten, knaphandig op een leij uitrekende, dat de heer *Six*, op die wijze, elken dag, ruim een zak zesthalven had wegge-meten, gedurende al den tijd, dat hij dit geld werkeloos had laten liggen, de intrest tegen 5 pCt. gerekend. Indien het mitsdien niet raadzaam kan worden geacht den Minister van Financien met de werkzaamheden der Amortisatie-Kas te belasten, zoo hij, namelijk, met de gelden dier Kas, in den eigenlijken zin, speculeert, zoo ontstaan twee vragen, welke men op dat zelfde onderwerp kan doen, te weten:

1.° Of die Administratie behoort te worden toevertrouwd aan een enkel persoon, dan aan een Kollegie?

2.° Of de werkzaamheden geheim moeten worden gehouden, dan wel of de zaken openlijk moeten worden behandeld?

Ten aanzien van het laatste, komt het mij buiten twijfel voor, dat men openlijk en behoorlijk moet te werk gaan, zonder bejaging van ander voordeel, dan hetwelk uit de intressen der fondsen, en de gedurige ophooping der intressen van intressen geboren wordt. In dien zin, komt er geene geheimhouding te pas, daar niemand wordt verschalkt, maar ten algemeenen nutte van de voorhanden zijnde contanten telkens wordt gebruik gemaakt.

En met opzigt van het eerste, zal niemand ontkennen, dat wanneer zoodanige Administratie aan meerder personen wordt gegeven, het vertrouwen grooter moet zijn, dan op een enkel man, die dikwijls, hoe onbesproken zijne handelingen ook zijn, van kwade vermoedens niet vrij blijft. Niet, dat ik van oordeel ben, dat al weder hiertoe bijzondere posten zouden moeten worden gecreeerd. Ingevalle de werkzaamheden der Amortisatie zoodanig worden vereenvoudigd, als hiervoren is opgegeven, zou men gemakkelijk drie

of vier reeds geëmploijeerden en genoegzaam gesalarieerden kunnen vinden, die met dezelve konden worden belast, daar het ook weinig moeite zou inhebben, op de van tijd tot tijd terugkomende gelden te beleggen in inlandsche fondsen, wier intres-rekening het best uitkomt.

Ik eindige deze aanmerkingen met eene Anecdote. Onlangs zat ik in de schuit van Delft naar den Haag, met eenig ander gezelschap, waaronder een man van jaren, hebbende een boek in de hand, waarin hij las of scheen te lezen. Toevallig viel het gesprek over de discussien der tweede Kamer wegens de loting der uitgestelde schuld, en de Amortisatie-kas. Iemand van het gezelschap merkte aan, dat zoo lang bij ons de uitgaven zoo aanmerkelijk de inkomsten overtroffen, door de kleine voordeelen der Amortisatie-kas weinig heil werd aangebragt. De lezende man had tot dus verre geen enkel woord gesproken, doch toen keek hij uit zijn boek, en zeide, met eene vrij knorrige stem: » de werkzaamheid der Amortisatie-kas lijkt bij ons naar eene lange jagt, welke » in plaats van met wind-honden, met slakken » schiedt." Welke moeite ik ook deed, om verder in een gesprek met dien man te komen, het was vruchteloos; hij wees mij altijd af, met *ja* of *neen* of *ik weet het niet* Mijnheer.

X.

Leuven, den 4 Maart.

De heeren van Meenen en de Pauw zijn gisteren avond, provisioneel, onder borgtogt, ontslagen. De heer *d'Elhougne* heeft zich des namiddags, bij den regter ter instructie aangegeven. Na verhoord te zijn geworden, is insgelijks een bevel tot gevangenneming tegen hem uitgevaardigd. Men denkt echter dat hij ook zijn provisioneel ontslag, onder borgtogt, zal bekomen.

Wij hebben van goeder hand vernomen, dat de geschriften, welke aanleiding tot de vervolging hebben gegeven, zijn: *Dernier mot sur les logemens militaires* 19.° deel, blad. 257 van den *Observateur*, en het vervolg bl. 281; — *Logemens militaires*, bl. 384; — *Affaire Trappes et d'Elhougne*, bl. 369; — *Affaire Trappes et d'Elhougne*, vervolg 20.° deel, bl. 1—40 en bl. 113—150 en eindelijk *brief aan den Redacteur van het Journal de la Belgique* over de teregizitting van de correctionele regtbank van Leuven, van den 15 Januarij 1820, gedrukt bij *H. de Pauw*, te Leuven.

Brussel, den 6 Maart.

Sedert eenigen tijd wordt alhier uitgegeven een weekblad onder den titel van *de Echo of Zondaagsche Courant*. De regter ter instructie heeft de N.°s 23, 25, 30 en 31 van dat Blad in beslag doen nemen. Deszelfs Schrijver de heer *Michel de Briatmon* is in hechtenis genomen als beticht van getracht te hebben, door gedrukte en verspreide geschriften, oneenigheid en tweespalt tusschen de ingezetenen des Koninkrijks te verwekken. Onze regtbanken, zoo het schijpt, zullen geen gebrek hebben aan werkzaamheden betrekkelijk de vrijheid der drukpers. Het dozijn is vol; negen te Brussel en drie te Leuven.

ZAKEN VAN SPANJE.

Het gouvernement houdt nog steeds het diepste stilzwijgen omtrent de gebeurtenissen in Spanje, ten minste wordt er niets officieels bekend gemaakt; maar men geloofte algemeen dat het *Advertentie-Blad van Bayonne* artikels van wege het gouvernement ontvahgt.

Den 29 Februarij kondigde dat dagblad drie overwinningen van *O'Donnel* op de divisie van *Riego* aan; volgens berigten uit Madrid, heeft juist het tegendeel plaats gehad.

Van eenen anderen kant, deelt het dagblad van Pan brieven van Madrid mede, waarin wordt gesproken van de afzetting van *Frejre* en *O'Donnel*, van het afvallen van drie compagnien Milicie, troepen op welke men meende te kunnen rekenen, en van het gebrek aan levensmiddelen dat men te Kadix begon te bespeuren.

Madrid, den 24 Februarij 1820.

Kadix is sedert omtrent twee maanden in staat van beleg; de opstandelingen zijn gedurende drie dagen meester van Malaga geweest. Grenada is waare

schijnlijk op dit oogenblik in hunne magt. Valentia wacht hetzelfde lot: de onder-Koning van Pampeluna vraagt om versterking tegen de complotten welke hem van alle zijden omringen; daar vertoonen zich Guerrilla's in de binnen-provincien. Men vreest voor de rust van Asturien en Galicien.

Overal zijn de gevangenissen met slagtoffers opgevuld en de soldaten van Riego worden als verlossers ontvangen. Het Koninklijk leger onder de bevelen van den generaal Freyre is werkeloos en schroomt de opstandelingen in het eiland Leon aan te vallen; het heeft eene divisie van meer dan 2000 man uit hetzelfde laten voortrukken, welke thans stoutmoedelijk langs de kusten van de Middellandsche Zee zich uitbreidt. De openbare kassen zijn de prooi der soldaten, de briefwisselingen van het gouvernement worden onderschept.

De wanorde welke in de provincien heerscht, waarin het gezag van het gouvernement wordt miskend, belet de ontvangst der belastingen. De proclamatiën, door de opstandelingen verspreid, verwekken overal eenen geest van wederstand tegen het gezag, welks verordeningen aan de strengste berisping ten doel staan.

Irun, den 29 Februarij.

De gewezen generaal Mina is in ons midden. Den 26 was hij te St. Estevan en is van daar naar de vallei van Bastan gegaan. Men zegt dat tachtig personen zich bij hem gevoegd hebben, zoodra hij was aangekomen; negen en twintig zijner oude officieren wachten slechts op zijne komst. Deze troep zal de sneeuwbal zijn die allengkens groter zal worden.

FRANKRIJK.

Parijs, den 4 Maart.

In de zitting van den 2 dezer, heeft de heer Dupont de l'Eure rapport uitgebragt op 442 rekwesten, onderteekend door 53,640 personen, ter instandhouding van het Charter en de wet op de verkiezingen. Bij meerderheid van stemmen is men eenvoudig tot de orde van den dag overgegaan, even als zulks ten aanzien der vorige rekwesten van denzelfden inhoud heeft plaats gehad.

In de zitting van den volgende dag is door den heer Rivière rapport uitgebragt over het ontwerp van wet aangaande de opschorting der individuele vrijheid. De commissie heeft eenige veranderingen in dat ontwerp voorgesteld, maar overigens, voor de aanneming van hetzelfde geadviseerd, niettegenstaande, zij geloofde dat de moord van den Hertog van Berry niet in betrekking stond tot eenig complot of verbintenissen van personen. De discussie is bepaald op Maandag.

CORRESPONDENTIE.

Het is ons onmogelijk de menigvuldige ons toegezonden stukken te plaatsen; wij hebben dezelve intuschen met genoegen gelezen, en zullen ook, zoodra de gelegenheid zulks toelaat, daaryan, op de eene of andere wijze, in ons Dagblad gebruik maken. Wij bevelen ons bij voortdoring aan voor de mededeeling van alle zoodanige zaken als nuttig zijn om ter kennis van het bestuur en van het publiek te worden gebragt. Men heeft reeds goede gevolgen ondervonden van de wenken welke in ons Dagblad, hetzij, door onze Correspondenten, hetzij door ons, van tijd tot tijd gegeven zijn. Zie daar de uitwerkselen van de onwaardeerbare vrijheid der drukpers, van wier heilzamen invloed wij te zeer doordrongen zijn, om immer, door eenige onvoorzigtigheid, met onze schuld, aanleiding te geven tot maatregelen als wij thans in Frankrijk zien voordragen. Enkele toegezonden stukken zouden daartoe wel eene strekking hebben, en kunnen uit dien hoofde, ten minste niet in hun geheel, door ons geplaatst worden. De aanmerkingen over de schutterijen komen ons voor de mededeeling aan het publiek te verdienen. Wij zullen daarvan in ons eerstvolgend nummer gebruik maken, als ook van het bericht, ons uit Haarlem gezonden, aangaande de verkiezingen van de twee laatste leden voor de Tweede Kamer der Staten-Generaal. Het artikel van den heer J. H. hoe vele verdiensten het ook moge bezitten, is te uitgebreid voor ons Blad; doch het kan gebeuren, dat wij het voor een gedeelte plaatsen, of anders zullen wij den zender nader schrijven aan het opgegeven adres.

Advertentien.

Op Dingsdag den 28 Maart 1820, des morgens precies om 9 uren zal men, ten overstaan van den te Alkmaar, resideerenden Notaris Mr Jacob Nuhout van der Veen, te Castricum in de Oosterbuurt, voor de Boerewoning, gemerkt met N° 7, naast de Roomsche Kerk, verkoopen (voor contant geld) 20.000 à 25.000 ponden extra best en welgewonnen paarden en koe-hooi; 9 kalf koeijen; 3 vare-koeijen; 1 vette koe; 3 kalf varen; 3 pinken; 6 schapen, zoo weeren als oijen; 1 zeug met biggen; 1 bruin merrie paard, oud 4 à 5 jaren, 1 zwart merrie paard, oud 7 à 8 jaren, voorts Boeren- en Bouwgereedschappen en al wat tot eene compleete Boerderij behoort. — Eindelijk Huisraad, Meubelen en Inboedel en hetgeen verder zal worden gepresenteerd; alles op den verkoopdag te zien.

NATUUR GAAT VOOR, KONST VOLGT:

Is er immers iets, dat de aandacht van het Publiek verdient, 't is dat van den Oogmeester van H. K. H. de Prinses van WALLEs, den Heer JOHN STEVENSON, over de Zwakheid van GEZIGT, uit het Engelsch, door Dr. THIJSEN, waarin beproefde middelen om verzwakte Gezigten weer te versterken, en in hoogen ouderdom te bewaren, prijs f 1-4; als ook het Werk van den beroemden W. MENSERT, Oculist van Z. M. den Koning der Nederlanden, over eene Kunstbewerking om de Blindheid welke uit de Cataract ontstaat te genezen, prijs f 1-16; en CONSBRUCH, *Algemeene Ziektekunde*, door Prof. v. D. BREGGEN, à f 2-16 te Amsterdam bij L. VAN ES. en alom te bekomen.

MÉMOIRE à CONSULTER pour l'auteur de l'ouvrage intitulé: DE L'ÉTAT ACTUEL DU ROYAUME DES PAYS-BAS; in 4.º prijs 8 stuivers: te bekomen bij M. DE LYON, op het Spui.

PRIJZEN DER VOLGENDE EFFECTEN.

Amsterdam, den 9 Maart 1820.

HOLLAND, Werkelijke schuld	2½ pCt.	44¼ a 44¼
Rest. uitgestelde dito	—	1½ a 1½
Kans-Biljetten	f 20¼	a 26¼
Schuldb. Sijnd. 1. ^e serie. 5 pCt.	—	98¼ a 99¼
ditto Sijnd. 2. ^e serie.	5 —	94¼ a 94¼
FRANKRIJK, Tiers Consolidés	5 —	74¼ a 75
Certificaten van dito. 5. —	—	70¼ a 71
ditto (administratie te Parijs)	—	68 a 68¼
Reconnaissances	5 —	81¼ a 82¼
RUSLAND, bij Hope en Comp	5 —	91¼ a 92
Inschrijving	6 —	47¼ a 47¼
PREUSSEN, Nieuwe	5 —	81¼ a 81¼
SPANJE, Negotiatie 1807	5½ —	20¼ a 20¼
OOSTENRIJK, Obl. Weener-Bank. 5 —	—	53¼ a 55¼
ditto	4 —	43¼ a 44
Cert., bij Goll. en Cp. 2½ —	—	33¼ a 34
ditto Neg. Metaliek. { 5 —	—	70¼ a 71
{ 2½ —	—	35¼ a 35¼
{ 1 —	—	14 a 14
Nationale Bank-actien	—	668 a 678
ITALIE, Monte di Milano	5 —	—
NAPELS, Cert. Lamaison en Bows.c.s. 5 —	—	68¼ a 69¼
Cert. (adminiz. Napels)	5 —	68¼ a 68¼

SOHIEDAM, den 8 Maart.

Genever, de 30 Virtels, zonder Fast 6¼ 2
Amsterdamsche Proef 7¼
Zonder de Belasting.